

De ce iubesc ROMÂNIA? (în loc de... Prefață!)

- pentru GEOGRAFIA sa fabuloasă:
 - poziția geografică, între „fatalitate” și „oportunitate”;
 - personalitatea geografică: stat CARPATIC, DUNĂREAN, PONTIC;
 - reproduce la scară Europa însăși: TRANSILVANIA – reproduce Europa Centrală cu efigie germană; CARPAȚII – „cununa munților” – leagănul etnogenezei poporului român; MOLDOVA – amintește de stepele est-europene, îndeamnă la visare, erudiție, poezie, filozofie; MUNTENIA – OLTENIA prin vitalitate, exuberanță, mercantilism ne reamintește de lumea colorată, vie a Mediteranei, iar DOBROGEA – cu un peisaj aparent arid, un mozaic demografic original, ne spune încă o dată că ne aflăm la... „Porțile Orientului”;
 - cum să nu iubești această plăsmuire geologică și geografică – ROMÂNIA – o „țară” alcătuită din mai multe „țări” – de fapt continuitatea obștilor teritoriale sătești („romaniile populare” – N. Iorga).
 - în mod logic, GEOGRAFIA ROMÂNIEI determină hotărâtor destinul ISTORIC și GEOPOLITIC al țării noastre
- pentru zestrea ISTORICĂ pe care-o „moștenim”:
 - etnogeneza poporului român – care nu este nici o „enigmă”, nici un „miracol istoric” – este însăși istoria românilor;
 - pentru „spațiul etnic românesc”, care se desfășoară pe circa 300.000 km² (din Carpații Păduroși în nord, la Dunăre – Balcani în sud, de la „Nistru pân’ la Tisa” cum se mândrea M. Eminescu);
 - pentru epopeea construcției „statului național român”, asemănat adesea cu „mareele istorice”;
 - pentru personalitățile istorice care ne-au marcat istoria și destinul național și personal.
- pentru moștenirea ROMÂNĂ
 - „o insulă latină într-o mare slavă”; cel mai „răsăritean” stat latin din Europa;
 - pentru numele țării: ROMANIA – de la vechea capitală imperială Roma, dar și al locuitorilor săi: ROMÂN/RUMÂN;

- dar și pentru cuvântul TERRA – de unde au rezultat:
 - o ȚARĂ – patria noastră comună;
 - o ȚĂRAN – cel mai nobil „titlu princiar”, purtat cu demnitate de truditarii de la „talpa ȚĂRII”!
 - o ȚARINĂ – locul de trudă al țăranilor, pentru „pâinea noastră cea de toate zilele”;
 - o ȚĂRÂNĂ – lutul ȚĂRII, în care „coborâm” cu toții, ca „să ne odihnim puțin” – cum ar zice poetul.
- pentru „ROMANITATEA ROMÂNILOR” – dovedită indubitabil!
- puritatea ORTODOXISMULUI românesc:
 - prin moștenirea tracă/geto-dacă, „învățăturile” lui Zamolxes (olimpianismul, filozofia de viață, apropierea de natură, cumpătare, ascetismul), ROMÂNII erau de fapt CREȘTINI, înainte de apariția... CREȘTINISMULUI;
 - „compatibilitatea” între „sufletul românesc” și ortodoxie, prin umanizarea creștinismului (figuri de sfinți poartă chipul urmașilor lui Decebal și Traian!);
 - pentru lăcașurile noastre de cult, care poartă efigia sfințeniei, smereniei, omeniei, modestiei ROMÂNILOR, și nu aroganța, opulența, răceala altor lăcașe de cult din vestul Europei de pildă!
 - pentru rolul excepțional în evoluția conștiinței naționale, a identității și statalității românești, dar și evoluția culturii și învățământului românesc!
- pentru ROMÂNIA GEOPOLITICĂ:
 - prin trăsăturile geopolitice România este un „subiect”, uneori „obiect” geopolitic, fiind în „vârtejul geopoliticii” (chiar mondial);
 - pentru că se situează în Europa Centrală – „cheia” geopolitică mondială („Heartland” și „Rimland”), a fost rând pe rând: stat tampon, în glaciul sovietic, în zona gri, de strajă la „fruntariile răsăritene” ale Europei etc. etc., „un stat care dacă n-ar fi existat, trebuia inventat”;
 - paradoxurile geopolitice actuale: unul din puținele state care se „învăcesc” cu „co-naționali”! România actuală se învecinează în est cu românii din Basarabia (Republica Moldova) și Bugeac (Ucraina), în nord cu cei din Bucovina și Ținutul Herței (Ucraina), în sud-vest cu conaționali din Banatul sârbesc și Timok (Serbia) sau cu cei din Prebalcani și Cadrilater (Bulgaria);
 - existența a două state românești – pe harta politică a Europei și a lumii, singurul exemplu european (cele „două Germanii” au rezolvat cazul după implozia comunismului), numai noi ROMÂNII – nu am reușit acest lucru firesc la 84 de ani de la semnarea Pactului Ribbentrop – Molotov (1939), la 78 de ani de la sfârșitul celei de-a doua conflagrații mondiale și în fine la 30 de ani de la „sfârșitul” Războiului Rece etc. etc.

- pentru diamantul numit ROMÂNIA cu numeroase fațete:
 - ROMÂNIA PROFUNDĂ – a românilor din medii diferite, poate „conservatori”, dar smeriți și credincioși, care alcătuiesc „talpa țării” ... pe care se sprijină (la nevoie) toți...
 - ROMÂNIA URBANĂ – dinamică, dezvoltată, dar care a preluat toate „tarele” capitalismului sălbatic, crizele de tot felul, dar și prosperitatea și consumerismul, în egală măsură cu angoasele și anxietățile „societății de consum”!
 - ROMÂNIA ELITELOR – de tot felul, zguduite în secolul trecut de agresiunea comunismului adus de „șenilele” tancurilor sovietice, dar și de „capitalismul sălbatic” după Războiul Rece... astfel citata expresie: „răsturnarea piramidelor/valorilor” – este o scuză perfectă pentru a le scuza în fața poporului/opinii publice de neimplicare, alteori de partizanat, dar mereu de oportunism, lașitate, abandonarea... României...
 - ROMÂNIA SUPERFICIALĂ a clasei politice/a unor instituții care mimează meritocrația, democrația, libertatea... patriotismul...
- pentru... mii de alte argumente...
- pentru că sunt ROMÂN și nu-mi este indiferentă PATRIA mea, unde moșii și strămoșii mei, stau la temelia ei...

P.S.:

*...Pentru ce care nu iubesc ROMÂNIA, și nu numai...
„Nu o mai defăimați pe la porți străine”,
pentru că MAMA, PATRIA, LIMBA ROMÂNĂ,
nouă Românilor ne sunt sfinte, nu pot
să fie „schimbate” niciodată sau înlocuite...
în schimbul unui „pumn de arginți”, proveniți... vai!
de la Iuda Iscarioteanul...*

Teodor P. Simion
Pucioasa, ianuarie 2018 – decembrie 2022

Capitolul I.

ROMÂNIA – „GRĂDINA MAICII DOMNULUI” (PAPA IOAN PAUL AL DOILEA*)

I.1. Poziția geografică și geopolitică a României

...Dacă aveți în fața voastră harta politică a lumii sau Europei, cel mai probabil realizată în „clasică” și avantajoasă *proiecție Mercator* (în buna tradiție „europocentristă”), și vă „plimbați” privirea pe... paralela de 45° Lat. Nordică, la intersecția acesteia cu meridianul de 25° Lg. Estică, veți descoperi un spațiu geografic (mai precis cartografic) de formă aproximativ *oval-rotundă* (mai precis de „*trapez sferic*”), care acoperă 4°37'59" latitudine și 9°25'40" longitudine. Acesta este *spațiul geografic-cartografic românesc*, asemenea unei *efigii domnești*, dominată de „cetatea de piatră” a Carpaților, care înconjoară Transilvania asemenea zidurilor unei cetăți, oglindindu-se în apele Dunării albastre și meditănd apoi în valurile eterne ale Pontului Euxinus.

Așadar, România este situată pe glob în *emisfera nordică*, în plină *zonă temperată* (la mijlocul distanței dintre Ecuatorul terestru și Polul Nord, fiind străbătută de paralela de 45° Lat. N.), iar față de meridianul de 0°, în emisfera estică, România fiind „brăzdată” imaginar de meridianul de 25° Long. E.; mai corect, poziția geografică a țării noastre se află la *intersecția paralelei de 45° Lat N, cu meridianul de 25° Long. E.*

Consecința acestei poziții geografice se reflectă în *geografia, economia, istoria și geopolitica României*, în cea mai „oikumenică” zonă a Europei și a lumii.

În Europa, România este situată în partea de *Sud-Est a Europei Centrale*, într-o zonă de *interfață cu Europa de Est și Europa Balcanică*.

Dar extrapolând poziția geografică a României față de Marea Neagră și spațiul pontic extins, țara noastră este și o *interfață* cu unele state din Transcaucazia – Marea Caspică, Asia Mică și Orientul Mijlociu. Astfel, România are vocația unui stat

* Caracterizarea Papei IOAN PAUL AL DOILEA, la adresa ROMÂNIEI, în 1999, la București, cu prilejul primei vizite cu adevărat istorice a Suveranului Pontif într-o țară predominant ortodoxă.

situat într-o zonă de „poartă”/„punte”/„răspântie geografică eurasiatică”, pe unde s-au „revărsat” numeroase popoare migratoare, pornite din stepele asiatice, în drumul lor spre Europa, fapt care s-a reflectat în evoluția civilizațiilor, culturilor, modurilor de viață, diversitatea limbilor și religiilor specifice.

Tocmai această *oportunitate geografică* de „punte” *euroasiatică* România trebuie să o valorifice, în folosul edificării unei politici interne și externe flexibile, creative, inteligente.

În mod concret, față de coordonatele geografice extreme, europene, România este situată la o *distanță aproximativ egală* (2700 km) față de punctele extreme Nord, Est și Vest (deci în centrul Europei) și mult mai aproape de Sud (1050 km), după cum urmează:

- 2.800 km, față de *Capul Nord (Norvegia)* în Nord;
- 2.700 km, față de *Cabo Roca (Portugalia)* în Vest;
- 2.600 km, față de *Munții Urali (Rusia)* în Est;
- 1.050 km, față de *Capul Matapan (Grecia)* în Sud.

Se remarcă desfășurarea/extinderea României pe *longitudine* (9°35'22") față de *latitudine* (5°12'19"), în plină *zonă temperată*, la mijlocul distanței dintre Ecuatorul terestru și Polul Nord (fiind „traversată” de paralela de 45° Lat. Nordică), cu consecințe geografice, istorice, economice etc.

Astfel, *coordonatele geografice și matematice românești* se desfășoară între următoarele puncte extreme cardinale:

- la Nord – *Horodiștea (jud. Botoșani)* - 48°15'06";
- la Sud – *Zimnicea* – 43°37'07";
- la Est – *Sulina* – 29°41'24";
- la Vest – *Beba Veche* – 20°15'44".

Astfel, între punctele extreme se înregistrează pe *direcția E-V 740 km* și pe *direcția N-S 525 km*, demonstrând poziționarea României mai ales pe *longitudine*, având o formă ovală spre rotundă (trapez sferic).

Între aceste coordonate de geografie matematică, România are o *suprafață de 238.500 km²* (locul al doilea în Europa Centrală după Polonia și locul al șaselea în Uniunea Europeană), fiind o țară de *talie mijlocie*.

Ca și în cazul altor state, nici *frontierele politice actuale românești*, nu se suprapun cu cele istorice și etnice (acest lucru s-a petrecut după Unirea din 1918 și realizarea României Mari, iar suprafața țării noastre era atunci de 295.000 km²), până la cel de-al Doilea Război Mondial (1940-1945). În urma realizării României Mari (1919), țara noastră avea o suprafață de 295.000 km² (locul 8 în Europa) și o populație de 19,5 mil. locuitori (1937).

În mod surprinzător, în secolele trecute, din motive geopolitice/ideologice/propagandistice etc., în ciuda evidenței, au fost autori „interesați” (mai ales din Austro-ungaria/Ungaria), să afirme *apartenența României fie în Balcani, fie în Europa de Est*. „*Plasarea României în Balcani* (în interesul pseudo-istoricilor unguri îndeosebi), se explică prin proximitatea cu Peninsula Balcanică, dominația otomană comună era de fapt pentru tot hinterlandul pontic, dar și pentru „inducerea” în mentalul colectiv a problematicei complexe *balcanice: atomizare, volatilitate, naționalism... balcanizare*, față de care țara noastră nu are nici „în clin, nici în mână” (dacă ne exprimăm popular).

„Plasarea” României în Europa de Est, se explică prin faptul că după cel de-al Doilea Război Mondial, a urmat „Războiul Rece” (1949–1989) prin care „Cortina de Fier” a divizat brutal Europa în „două ansambluri geopolitice”, pe motive ideologice/propagandistice; astfel, așa zisa „Europă de Est”, comunizată de URSS sub presiunea Armatei Roșii (cu acordul tacit al puterilor occidentale) cuprinde în fapt state din Europa Centrală și Europa Balcanică, ocultându-se de fapt aceste regiuni geografice clasice, pentru o jumătate de secol; și, în sfârșit, după „Cortina de Fier” se situa Europa de Vest, sub stindardul SUA cuprinzând state din Europa de Vest, Sud și Nord.

După implozia comunismului (1989 – 1991), s-a revenit la vechea „taxonomie” geografică și geopolitică a Europei, iar România și-a reluat vechiul „loc”, în Sud-Estul Europei Centrale!

La suprafața terestră a României trebuie să adăugăm și apele teritoriale, de la linia țărmului, până la la 12 Mm (22 km) în larg, între Negru Vodă în Sud și Chilia în Nord. Dincolo de această limită se află „apele internaționale” ale Mării Negre. Desigur că apele teritoriale se bucură de același regim juridic/politic/economic etc. cu cel al suprafeței terestre. Pe hărțile maritimice ale apelor teritoriale românești se află șenaluri navigabile recunoscute internațional, pe care marinarii trebuie să le respecte. Desigur, platformele continentale se „bucură” de un regim privilegiat.

Conform „dreptului mării”, dincolo de apele teritoriale, statele riverane își exercită controlul asupra „zonei economice exclusive” până la 200 Mile marine, și acest lucru se petrece și în Marea Neagră.

Datorită agresiunii Rusiei asupra Ucrainei, Marea Neagră a devenit o mare supraînarmată, iar traficul comercial și alte activități au fost mult diminuate, blocada Rusiei se face resimțită.

Menționăm „Hotărârea Curții de Justiție” de la Haga din 2009, care a „tranșat” „diferendul” româno-ucrainean, în favoarea României, care a „câștigat” 79% din suprafața platformei continentale (circa 7.900 km²), restul revenind Ucrainei; de amintit bogatele zăcăminte de hidrocarburi descoperite aici, dar lucrurile pot evolua imprevizibil în funcție de războiul actual și consecințele sale.

Spațiul aerian aferent României se referă la „volumul” care se desfășoară de la frontierele terestre/maritime, pe verticală, până la limita superioară a stratosferei (circa 20 km altitudine). Acest spațiu aerian se bucură de același regim juridic, politic, economic etc. similar cu spațiile terestre sau maritime. Tratatelor internaționale reglementează traficul aerian sau alte probleme comune. Spațiul aerian va deveni din ce în ce mai important, datorită utilizării pe lângă aeronautică, sateliții artificiali, înarmare, cucerirea Cosmosului, și în viitor popularea acestuia. S-a demonstrat în recentul război de la frontiera estică a României, importanța cyberspațiului în evoluția conflictului.

*

* *

Orice entitate politică/administrativă etc., este delimitată de anumite linii de demarcație, din care au evoluat/format frontierele.